

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tost/8/2018
Identifikačné číslo spisu: 4018200149
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4018200149.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Juraja Klimenta v trestnej veci vyžiadanej osoby L. I. v konaní o návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, prerokoval na neverejnom zasadnutí 28. februára 2018 sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 23. februára 2018 sp. zn. 4Ntc/9/2018, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby L. I. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením sudkyňa krajského súdu rozhodla podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o EZR), že L. I., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., X. XXXX/XX, štátny občan SR, sa berie do vydávacej väzby, ktorá začala plynúť dňa 21.02.2018 o 09.45 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Nitra. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedla, že prokurátor Krajskej prokuratúry v Nitre dňa 22. februára 2018 podal podľa § 13 ods. 2 a § 15 ods. 6 zákona o EZR návrh na vzatie vyžiadanej osoby L. I. štátneho občana Slovenskej republiky do vydávacej väzby, pretože krajskej prokuratúre bol dňa 22. februára 2018 doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu, vydaného na L. I. príslušným sudcom Okresného súdu Tábor, Česká republika dňa 10. januára 2018 pod sp. zn. 3T 123/2016 za účelom jeho vydania na trestné stíhanie do Českej republiky. Proti tomuto uzneseniu podala vyžiadaná osoba L. I. sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o výsluchu (č.l. 31), v ktorej uviedol, že skutky kladené mu za vinu štátom pôvodu na Okresnom súde Tábor nespáchal. Taktiež namietal, že trestnému stíhaniu sa nevyhýbal, dokonca raz svoju neúčasť telefonicky ospravedlnil. V prípade jeho nevzatia do vydávacej väzby sa dobrovoľne dostaví na všetky úkony trestného konania v štáte pôvodu. Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k týmto zisteniam a záverom. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že sudca Okresného súdu Tábor, Česká republika, vydal dňa 10. januára 2018 pod sp. zn. 3 T 123/2016 európsky zatýkací rozkaz na slovenského štátneho občana L. I. na podklade príkazu na zatknutie vydaného Okresným súdom Tábor dňa 24. mája 2017 pod sp. zn. 3 T 123/2016-157 za účelom jeho vydania na trestné stíhanie, ktoré sa vedie pre štyri trestné činy, pričom dva z nich

vydávajúci orgán označil ako trestný čin podvodu, za ktorý mu v štáte pôvodu hrozí trest odňatia slobody s hornou hranicou až 5 rokov. Ide o trestný čin uvedený v § 4 ods. 4 písm. t) zákona o EZR, dôsledkom čoho vykonávajúci justičný orgán neskúma, či ide o čin trestný aj podľa práva vykonávajúceho štátu. V rámci predbežného vyšetrovania bol krajskej prokuratúre doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu a Krajská prokuratúra v Nitre podala dňa 22. februára 2018 pod sp. zn. KPtm 9/18/4400-18 na príslušnom súde návrh, aby súd vzal vyžiadajú osobu podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o EZR do vydávacej väzby. K návrhu okrem overenej kópie originálu európskeho zatýkacieho rozkazu doložila i zápisnicu o výsluchu zadržanej vyžiadanej osoby z 21. februára 2018. Z tejto zápisnice (č.l. 4-6) vyplýva, že vyžiadaná osoba bola riadne oboznámená s európskym zatýkacím rozkazom a bola poučená o svojich právach. Pri tomto výsluchu vyžiadaná osoba L. I. uviedol, že s európskym zatýkacím rozkazom nesúhlasí, pretože za túto trestnú činnosť bol už právoplatne odsúdený. Na základe návrhu prokurátorky potom sudkyňa krajského súdu opätovne vypočula vyžiadajú osobu za prítomnosti obhajkyne, prokurátorky (č.l. 29-31) a rozhodla napadnutým uznesením, ktorým podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o EZR vzala vyžiadajú osobu do vydávacej väzby. Podľa § 16 ods. 1 zákona o EZR ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie. Podľa § 18 ods. 1 zákona o EZR proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd pripomína, že hoci je posudzovanie väzby v zmysle § 16 ods. 1 zákona o EZR v porovnaní s postupom podľa Trestného poriadku vymedzené reštriktívne (súd v tomto prípade nie je viazaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr. por.), neznamená to, že súd bez ďalšieho je povinný vziať vyžiadajú osobu na základe návrhu prokurátora do vydávacej väzby iba preto, že na túto osobu bol vydaný európsky zatýkací rozkaz. I v tomto prípade zákon stanovuje podmienky, ktoré musia byť pre vzatie do väzby splnené. Zákon o EZR vyjadruje zákonný účel vydávacej väzby v § 16 ods. 1. Tento účel spočíva v zabezpečení prítomnosti vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky v konaní o európskom zatýkacom rozkaze alebo zabrániť tomu, aby nedošlo k zmareniu tohto konania. Pri rozhodovaní o vydávacej väzbe tak musí súd sledovať len splnenie vyššie uvedeného účelu vydávacej väzby a vo vzťahu k tomu účelu skúma predovšetkým to, či sú tu konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu, že zadržaná osoba ujde, alebo sa bude skrývať, prípadne inak mariť konanie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Dôvodom obmedzenia osobnej slobody vydávacou väzbou, ako už bolo vyššie uvedené, je teda potreba zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky. Z povahy veci teda vyplýva zásadne útekový charakter vydávacej väzby. Pri rozhodovaní o vydávacej väzbe preto súd z materiálneho hľadiska skúma existenciu konkrétnych skutočností odôvodňujúcich obavu, že vyžiadaná osoba utečie z územia Slovenskej republiky, alebo sa bude skrývať. V posudzovanej veci aj podľa názoru sťažnostného súdu boli splnené všetky podmienky pre vzatie L. I. do vydávacej väzby. Nemožno totiž prehliadať, že menovaný sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava, a taktiež na poslednom známom pobyte sa zdržiava iba príležitostne. Neobstojí jeho tvrdenie, že sa dobrovoľne dostaví na všetky úkony trestného konania v štáte pôvodu. Trestné stíhanie v štáte pôvodu sa proti nemu vedie od roku 2016 a práve pre jeho vyhýbanie sa musel príslušný orgán vydať európsky zatýkací rozkaz. Zo spisového materiálu tiež vyplýva, že vyžiadaná osoba L. I. bol v Českej republike 3x právoplatne odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Písek z 23. mája 2014 sp. zn. 8 T 56/2014 pre krádež, k podmienenému trestu odňatia slobody, pričom sa mal v skúšobnej dobe dňom 11. januára 2017 osvedčiť. Ďalším rozsudkom toho istého súdu z 29. apríla 2015 sp. zn. 5 T 67/2015 bol odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 196 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu do 28. mája 2017. Napokon trestným rozkazom Okresného súdu Písek z 30. októbra 2015 sp. zn. 5 T 182/2015 bol odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 196 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu do 15. júna 2018. Za skutky, pre ktoré je trestne stíhaný pred Okresným súdom Tábor, však doposiaľ odsúdený nebol. V tomto smere si L. I. zle vysvetlil znenie európskeho zatýkacieho rozkazu. Za daného stavu potom v jeho prípade vzhľadom na jeho doterajší život hrozí dôvodná obava, že ponechaním na slobode by mohol zmariť priebeh vydávacieho konania. Súd prvého stupňa preto nepochybil, pokiaľ

rozhodol o jeho vzatí do vydávacej väzby. V prerokúvanej veci vyžiadaná osoba L. I. bola vzatá do vydávacej väzby, aby sa zabezpečila jej prítomnosť v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky a rovnako tak, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.